

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116219892
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2116219892.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci žalobcu: SVB NA HLINÁCH 50-55, IČO 37 850 253, so sídlom Na hlinách 50-55, Trnava, zastúpený advokátom: JUDr. Peter Sopko, so sídlom Paulínska 24, Trnava, proti žalovanému: Ing. L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. B. XX, Z., zastúpený splnomocnencom: Marián Galbavý, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulska 6, Trnava, o zaplatenie 9.081,96 eur s príslušenstvom, o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 22C/221/2016-256 zo dňa 26.3.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 274, § 277 ods. 2, 3, § 178 ods. 2, § 112, § 106 ods. 1 písm. a), 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na nariadenom pojednávaní dňa 31.5.2019 rozhodol spor na základe návrhu žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č. k. 22C/221/2016-221 z dôvodu, že žalovaný sa na nariadený termín pojednávania nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, čím sa dodržali podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol žalovanému doručený dňa 4.7.2019 s poukazom na ustanovenie § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Dňa 11.11.2019 podal žalovaný elektronicky prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Svoj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie odôvodnil tým, že žalovaný sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel prevzatím jeho rovnopisu dňa 4.11.2019 na súde prvej inštancie. Ďalej žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 31.5.2019 bolo žalovanému odoslané dňa 3.4.2019, pričom nebolo žalovaným prevzaté v odbernej lehote, z čoho vyplýva, že žalovaný sa o termíne pojednávania nikdy nedozvedel. Žalovaný bol v tom čase dlhodobo práceneschopný a rovnako sa z tohto dôvodu ani nezdržoval na adrese, na ktorú mu bolo predvolanie doručované. Žalovaný bol práceneschopný nepretržite od 1.10.2018 do 30.9.2019 a počas práceneschopnosti sa zdržiaval v obci U. G. z dôvodu nevyhovujúcich podmienok v byte na adrese jeho trvalého pobytu. Žalovaný iniciatívne listom doručeným súdu prvej inštancie dňa 3.4.2019 oznámil, že na adrese trvalého pobytu nie je schopný zabezpečiť riadne preberanie zásielok, z ktorého dôvodu si neprevzal ani predvolanie na pojednávanie konané dňa 31.5.2019. Žalovaný ďalej v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie

argumentoval tým, že konanie bolo začaté podaním žaloby dňa 7.9.2016 a počas tejto doby sa riadne vyjadroval k podaniam žalobcu, uplatňoval prostriedky procesného útoku a obrany, pričom jeho záujmom nebolo spôsobenie obštrukcií alebo prieťahov v konaní.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie po márnom uplynutí zákonnej lehoty na podanie návrhu v zmysle ustanovenia § 277 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Dňa 3.10.2019 sa žalovaný dostavil na súd prvej inštancie za účelom nahliadnutia do spisu, pričom z úradného záznamu je zrejmé, že žalovaný požiadal o vyhotovenie fotokópií zo spisu, okrem iného aj o č. I. 213-228, ktoré mu boli vydané toho istého dňa. Napadnutý rozsudok pre zmeškanie je evidovaný na č. I. 221 spisu. Návrh na zrušenie kontumačného rozsudku vydaného súdom prvej inštancie pod č. I. 22C/221/2016-221 dňa 31.5.2019 bol podaný dňa 11.11.2019. Zákon ukladá žalovanému, ktorý navrhuje zrušenie rozsudku pre zmeškanie, podať tento návrh v lehote do 15 dní odo dňa, odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel až dňa 4.11.2019, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že najneskôr sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel dňa 3.10.2019 pri nahliadaní do spisu. Posledným dňom lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku bol deň 18.10.2019, žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie až dňa 11.11.2019. Nakoľko žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie až po uplynutí zákonnej lehoty, súd prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že nahliadnutie do spisu a prevzatie fotokópií zo spisu nemôže automaticky bez ďalšieho viesť k záveru, že práve tento moment predstavuje začiatok plynutia subjektívnej lehoty 15 dní v zmysle ustanovenia § 277 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie sa mal pri posudzovaní uvedenej otázky zaoberať aj posudzovaním existencie skutočnej vedomosti o vydaní rozsudku pre zmeškanie, rozsahu vedomosti o vydaní kontumačného rozsudku, a to s prihliadnutím na vedomosť o právnych dôsledkoch vedomosti o existencii kontumačného rozsudku. Súd prvej inštancie mal vziať do úvahy skutočnosť, že nadobudnutie subjektívnej vedomosti o existencii kontumačného rozsudku v sebe okrem iného zahŕňa zložku zmyslového vnímania určitej skutočnosti, ale aj zložku „rozpoznávaciu“, ktorá sa prejaví v tom, že osoba vie posúdiť dopady určitej, zmyslami vnímanej skutočnosti. Žalovaný je osobou, ktorá v konaní aktívne vystupovala, bránila svoje práva, nerobila obštrukcie, nespôsobovala prieťahy v konaní. Bez akejkoľvek vedomosti o existencii rozsudku pre zmeškanie žalovaný dňa 3. októbra 2019 nahliadol do súdneho spisu a požiadal o vyhotovenie fotokópií. Skutočnosť, že sa medzi fotokópiami nachádzala aj kópia rozsudku pre zmeškanie, nemôže automaticky bez ďalšieho viesť k záveru, že odo dňa nahliadnutia do spisu plynie lehota v zmysle ustanovenia § 277 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Žalovaný v deň nahliadnutia do spisu nemal vedomosť o tom, že prišlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie. Rozsudok pre zmeškanie nebol nikdy žalovanému doručený, nemal vedomosť o existencii nejakej „neprevzatej zásielky“ a vzhľadom na jeho doterajšiu aktivitu v konaní nemohol nadobudnúť automaticky dojem, že existencia rozsudku pre zmeškanie má pre neho automaticky následky v podobe začatia plynutia lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný až po osobnom prevzatí rovnopisu kontumačného rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, za súčasnej konzultácie s advokátom (udelenie splnomocnenia dňa 4. novembra 2019) nadobudol subjektívnu vedomosť o dôsledkoch existencie kontumačného rozsudku, ktorý videl pri nahliadnutí do spisu. Preto zastáva názor, že deň 4. novembra 2019 je potrebné považovať za začiatok plynutia lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný iniciatívne listom doručeným súdu prvej inštancie dňa 3. apríla 2019 oznámil, že na adrese trvalého pobytu nie je schopný riadne zabezpečiť preberanie zásielok. Z tohto dôvodu si žalovaný neprevzal na uvedenej adrese predvolanie na pojednávanie, preto o termíne pojednávania nemal vedomosť. Pojednávanie konané dňa 31. mája 2019, na ktorom prišlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie, sa nezúčastnil. Avšak, vzhľadom na jeho zdravotný stav a dlhodobú práceneschopnosť sa pojednávania ani hypoteticky zúčastniť nemohol. Zdravotný stav žalovaného nedovoľoval zabezpečiť prítomnosť žalovaného na adrese jeho trvalého bydliska a zabezpečiť preberanie zásielok. V čase podania listu zo dňa 3. apríla 2019 sa pozornosť žalovaného a celej jeho rodiny upierala na vopred dlhodobo plánovanú operáciu manželky žalovaného, ktorá dňa 12. júna 2019 podstúpila vážny operačný zákrok - operáciu nádoru na mozgu. Žalovaný bol počas celého konania aktívny, riadne bránil svoje práva a nerobil obštrukcie, bol na dlhobodej PNke, sám iniciatívne oznámil súdu prvej inštancie svoju neprítomnosť na adrese a následné ukončenie práceneschopnosti, pričom práve z týchto dôvodov mal byť kontumačný rozsudok zrušený. Žalovaný

navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, rozsudok pre zmeškanie zruší.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že rodinné a zdravotné okolnosti by mohli do istej miery predstavovať mimoriadne okolnosti, nemožno nimi však ospravedlniť procesnú pasivitu žalovaného spočívajúcu v jeho neúčasti na pojednávaní. Navyše aj zo súdneho spisu vyplýva, že žalovaný o termíne pojednávania vedel, keďže žalovaný bol dňa 1.4.2019 nahliadnuť do súdneho spisu, pričom v tom čase sa v súdnom spise nachádzala informácia o vytýčenom termíne pojednávania. Rovnako aj informácia o tom, že žalovaný je osoba bez právneho vzdelania, nie je ospravedlniteľný dôvod, nakoľko neznalosť zákona neospravedlňuje. Postup, ktorý žalovaný navrhol vo svojom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, t. j. aby súd telefonicky, prípadne lustráciou zisťoval alternatívnu adresu doručovania žalovaného, žalobca odmieta ako nedôvodný a nadbytočný. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaný bol nepretržite od 1. októbra 2018 do 30. septembra 2019 práceneschopný. Počas práceneschopnosti sa zdržiaval žalovaný v obci U. G. z dôvodu nevyhovujúcich podmienok v byte na adrese jeho trvalého pobytu, počas ktorého obdobia absolvoval žalovaný niekoľko desiatok vyšetrení, operačný zákrok, urgentné prijatie do FNŠP Trnava a množstvo ďalších kontrol svojho zdravotného stavu. Tieto okolnosti už sami o sebe predstavovali prekážku účasti žalovaného na pojednávaní, čo predstavuje ospravedlniteľný dôvod. Od skutočnosti, že žalovaný nahliadol do spisu, nemožno automaticky urobiť záver o tom, že žalovaný pri nahliadnutí nadobudol vedomosť o tom, že rozsudok pre zmeškanie je právoplatný, nebude už doručený / nie je doručovaný a že moment nahliadnutia do spisu bez akéhokoľvek riadneho doručenia rozsudku pre nebo znamená zásadné právne dôsledky v podobe začatia plynutia lehoty na podanie návrhu na jeho zmeškanie. Okolnosti na strane žalovaného a jeho rodiny viedli k nešťastnému sledu udalostí, ktoré následne viedli k vydaniu rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný bol pod neustálym psychickým tlakom, pričom takéto rozpoloženie viedlo k do istej miery nešťastným krokom žalovaného. Vážnosť zdravotného stavu manželky v tom čase potvrdzuje aj skutočnosť, že dňa 15. mája 2020, bohužiaľ, skonala. Zrušenie rozsudku pre zmeškanie s prihliadnutím na všetky okolnosti a správanie žalovaného by bolo v prejednávanej veci v súlade s elementárnou spravodlivosťou a rovnako by naplnilo požiadavku, aby súdy nepostupovali príliš formalisticky pri aplikovaní právnych noriem.

8. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaný poukazuje na svoje rodinné a zdravotné okolnosti ako aj na práceneschopnosť v trvaní od 1. októbra 2018 do 30. septembra 2019, ktorú žalovaný v tom čase ani súdu nepreukázal. Rovnako aj tvrdenie, že žalovaný sa zdržiaval v obci U. G., taktiež nemožno považovať za dostačujúce, nakoľko bolo povinnosťou žalovaného oznámiť súdu zmenu adresy na doručovanie. Keďže tak neurobil, z určitého hľadiska by sa konanie žalovaného mohlo javiť aj ako účelové. Za neprípustné považuje, že až konzultácia s advokátom, by sa mala považovať za začiatok plynutia lehoty v zmysle ustanovenia § 277 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Posledným dňom lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku bol deň 18.10.2019. Žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie až dňa 11.11.2019, teda po márnom uplynutí zákonnej lehoty na podanie návrhu.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. h) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol, keďže návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal žalovaný po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty, nakoľko žalovaný sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel vyhotovením jeho kópie zo spisu dňa 3.10.2019 a návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal až dňa 11.11.2019. Žalovaný nesúhlasil so zamietajúcim uznesením súdu prvej inštancie, v odvolaní zotrval na tvrdení, že subjektívnu vedomosť o dôsledkoch existencie rozsudku pre zmeškanie nadobudol dňa 4.11.2019, kedy udelil splnomocnenie zástupcovi, ktorého si zvolil na konanie. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol, keď zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

11. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalovaným uplatneného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovaným v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalovaný s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

13. Podľa § 277 Civilného sporového poriadku, ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať (odsek 1). Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie (odsek 2). Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí (odsek 3).

14. Vyššie citované ustanovenie zakotvuje osobitný spôsob ochrany žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie vo forme návrhu na jeho zrušenie. Nemožno totiž vylúčiť, že na strane žalovaného môže dôjsť pred pojednávaním k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru alebo k okolnosti spôsobenej samotným žalovaným, resp. inak zavinenej, v dôsledku ktorej zmeškal nariadené pojednávanie, resp. ktoré mu zabráni, aby včas ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní. Účelom tejto zákonnej úpravy je teda zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V tomto konaní sa súd nezaoberá tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (zákonná úprava vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku), ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní.

15. Zákon stanovuje zákonnú prekluzívnu procesnú lehotu na uplatnenie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, ktorá je viazaná na moment subjektívneho získania vedomosti o kontumačnom rozsudku. Zachovanie tejto lehoty je žalovaný rovnako povinný preukázať priamo v návrhu na zrušenie

kontumačného rozsudku. Ak to opomenie, súd ho nevyzýva na dodatočné preukázanie zachovania lehoty (viď Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kolektív, C.H.BECK, 2016, str. 1006, 1009).

16. Nevyhnutným predpokladom vyhovenia návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je podanie návrhu do 15 dní, odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie žalovaný dozvedel.

17. V prejednávanej veci táto podmienka splnená nebola, keďže žalovanému bol rozsudok pre zmeškanie doručený v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 písm. a) v spojení s ustanovením § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku fikciou doručenia dňa 4.7.2019 a žalovaný sa nepochybné o rozsudku pre zmeškanie dozvedel najneskôr dňa 3.10.2019, kedy jemu priamo osobne bola vyhotovená po nazretí do spisu a odovzdaná fotokópia rozsudku pre zmeškanie. Hoci sa žalovaný bránil tvrdením, že subjektívnu vedomosť o dôsledkoch existencie rozsudku pre zmeškanie nadobudol až udelením splnomocnenia zástupcovi zvolenému pre konanie dňa 4.11.2019, je jeho odvolacia argumentácia nenáležitá. I podľa názoru odvolacieho súdu bez pochybností možno konštatovať, že získaním fotokópie rozsudku pre zmeškanie získal žalovaný jednoznačnú vedomosť o rozsudku pre zmeškanie do takej miery, že subjektívne sa dozvedel o jeho vydaní, a to vrátane možnosti podať aj návrh na jeho zrušenie v zákonnej lehote. Rozhodne nie je v súlade so zákonom, aby pre posúdenie dopadov určitej, zmyslami vnímanej skutočnosti, bola potrebná konzultácia s advokátom tak, ako sa to snaží podsúvať vo svojom odvolaní žalovaný. Za tohto stavu tvrdeného žalovaným, by aj prípadné doručenie rozsudku pre zmeškanie do vlastných rúk žalovaného nezakladalo začiatok behu zákonnej prekluzívnej procesnej lehoty na uplatnenie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bez toho, aby žalovaný bez právneho zástupcu vedel posúdiť právne dôsledky v podobe začatia plynutia lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Konštrukcia žalovaného vytváraná v odvolaní (predtým v konaní pred súdom prvej inštancie) o subjektívnej vedomosti o existencii rozsudku pre zmeškanie, ktorá v sebe zahŕňa u osoby bez právneho vzdelania i vedomosť o závažných právnych dôsledkoch rozsudku pre zmeškanie, nevyplýva totiž zo žiadneho ustanovenia procesného predpisu. Momentom subjektívneho dozvedenia sa žalovaného o rozsudku pre zmeškanie bolo v prejednávanej veci oboznámenie sa s jeho obsahom dňom nahliadnutia do spisu spolu s prevzatím fotokópie rozsudku pre zmeškanie dňa 3.10.2020.

18. V prejednávanej veci sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel dňa 3.10.2019, kedy mu bola jeho fotokópia odovzdaná pri nahliadnutí do spisu, avšak návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podal až dňa 11.11.2019, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej prekluzívnej lehoty.

19. Posledným dňom lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol deň 18.10.2019 (pracovný deň) a uplynutím tohto dňa zaniklo právo žalovaného na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

20. Vzhľadom na neskoro podaný návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorá skutočnosť sama o sebe je dôvodom pre zamietnutie návrhu na zrušenie rozsudku, je bez právneho významu skúmanie (ne)existencie ospravedlniteľných dôvodov v zmysle ustanovenia § 277 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odôvodňujúcich existenciu predpokladov pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie preto považoval odvolací súd pre rozhodnutie za nerozhodné, keď súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol ako oneskorene podaný.

21. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

22. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto jemu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

23. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).